της ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΠΑΠΑΝΑΚΗ

«Οργισμένα Νιάτα»

Τα «Οργισμένα Νιάτα» του Τζον Οσμπορν υπήρξε ένα έργο – σταθμός για την εποχή του το οποίο μετά την πρώτη παγκόσμια παρουσίασή του στις 8 Μαΐου 1956 στο «Ρόγιαλ Κορτ Θίατερ» άλλαξε πολλά πράγματα στη θεατρική σκηνή

Πρωτ' απ' όλα το θέατρο άδειασε από τα πλούσια αστικά σαλόνια και τη ζωή των μεγαλοαστών που πλημμύριζαν τις θεατρικές σκηνές μεσ' από τα έργα των Τ. Ράτιγκαν και Ν. Κάουαρντ. Επειτα, όσον αφορά στο περιεχόμενο, είχε την ευκαιρία να δει νέους ανθρώπους που αντιμετώπιζαν σοβαρά προβλήματα στη μεταπολεμική πραγματικότητα.

Μέσα στο πλαίσιο της ήδη υπάρχουσας φόρμας, ο Οσμπορν έθεσε τα θεμέλια ανθρώπινων καταστάσεων οι οποίες στέκονται περ' από χωροχρονικά πλαίσια διότι διατυπώνει μεν αιτήματα νέων ανθρώπων της εποχής του, αλλά ταυτόχρονα διασφαλίζει τη διαχρονικότητά τους, από την άποψη του ότι θίγει θέματα καθοριστικά στις ανθρώπινες σχέσεις, όπως ο έρωτας, η φιλία, η ανεργία, η δίψα για καλύτερη ζωή.

Από αυτή την άποψη, ο Τζίμι Πόρτερ ενσωματώνεται στην οργή και στην επανάσταση κάθε νέου στην αντίστοιχη εποχή περ' από χωροχρονικές διαστάσεις. Εναπόκειται λοιπόν στο σκηνοθέτη να υπογραμμίσει την πλατιά διαχρονική κλίμακα της ματιάς του Οσμπορν στο έργο. Δυστυχώς στο θέατρο «Κιβωτός» ο Γ. Ιορδανίδης σκηνοθέτησε με άνευρους ρυθμούς και οι ήρωες του Οσμπορν φυλακίστηκαν στο παρελθόν Χωρίς ιδιαίτερο χρώμα το σκηνικό της Ελλης Παπαγεωργακοπούλου. Ο Αλέξης Γεωργούλης, χωρίς πλήρη σκηνοθετική καθοδήγηση υποδύθηκε τον Τζίμι Πόρτερ με πολλά προβλεπόμενα «κλισέ» ερμηνείας. Το ίδιο άνευρα και με πλασματική ένταση έπαιξαν και οι: Γ. Χρανιώτης, Λ. Σακκά. Ξεχώρισε ο Α. Καλτσίκη η οποία τάραξε τα λιμνάζοντα νερά και ο έμπειρος Γ. Τζώρτζης, ο οποίος ερμήνευσε πολύ καλά το Συνταγματάρχη Ρέντφερν. Ανισα αποτελέσματα σε σχέση με τη δύναμη του έργου